

Komentáre k čítaniam ✘ 4. pôstna nedeľa C

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Pridať sa k novému stvoreniu

Prvé čítanie (Joz 5,9;10-12):

Nedá sa povedať, že by Židia po svojom doputovaní stratili úplne všetko. Mnoho rokov žili na púšti, na jedenie toho veľa nemali, neustále boli ustráchaní pred nedostatkom vody. Počas tých ťažkých rokov putovania ich však pri živote udržiaval zázračný pokrm, manna ráno a prepelice večer.

Teraz už doputovali a dostali sa do zeme, ktorá oplývala „mliekom a medom“. Mali dostatok. Mohli jesť pokrm, ktorý sa urodil v ich novej zemi. Zázračná donáška skončila. Mohol by sa niekto hnevať?

Niekedy sa však hneváme. Na mimoriadne Božie požehnania si totiž zvykneme ľahko. A keď potom skončia, sme zmätení a zdrvení. Oni však skončia v okamihu, keď ich už viac nepotrebujeme. Mnohé výhody minulosti musia niekedy skončiť. Je to preto, aby sme mohli kráčať dopredu. Pravdou je, nech nás to akokoľvek vytáča či znechucuje, že mnohé nové veci by nemohli prísť, ak by sme sa nevzdali tých starých.

Druhé čítanie (2 Kor 5,17-21):

Pavol nám dáva na známosť, že zmyslom celého príbehu spásy je jedno slovo: zmierenie. Toto jediné slovo v sebe obsahuje Ježišov život, jeho kríž a zmŕtvychvstanie, misiu cirkvi a mimochodom i našu rolu „učeníkov“. Dôvodom, prečo sme boli „vkrstení“ do tohto príbehu je, že sa máme stať vyslancami odpustenia.

Jednoducho si predstav seba samého ako „samotnú svätosť Boha“. Ako by si asi vyzeral? Určite nie ako dáka sadrová svätá soška, ale ako tvár lásky, ako dotyk nežnosti, ako sila súcitu, ako túžba po službe, ako nezastaviteľná moc odpúšťať. Keď sa ľudia rozdelia, ty sa zjednotíš. Kde bude nepriateľstvo, tam ty budeš pokojom. Kde bude strach, ty sa tam staneš priateľom.

A keď sa všetkým týmto staneš a presne podľa toho budeš i konať, staré sa - i vďaka tvojej pomoci – pominie. A nové stvorenie, ktoré Boh prisľúbil, sa prederie do popredia ako svetlo na úsvite.

Evanjelium (Lk 15,1-3;11-32):

Človek, ktorý mal množstvo lukratívnych kontaktov, bol veľmi sklamaný, keď sa dozvedel, že som kresťan. „Ale prečo si kresťan!“ pýta sa ma. „Veď kresťanstvo je náboženstvo stratených prípadov!“ „Zasmial som sa na tomto jeho neskrývanom názore.“ „Áno, máš pravdu!“ pripustil som. „No rozdiel medzi nami dvoma je ten, že kým ty si myslíš, že to je urážka, ja si myslím, že to je radosná zvesť!“

Stratené prípady (ako napríklad márnotravný syn) sú vďaka za vynález kresťanstva. On však nie je jediný. Chorí, slepí, chromí, blázni – títo všetci musia byť zaň vďační. Tiež i zomrelí. Takisto aj chudobní, tí, ktorí žalostia, tí, ktorí sú prenasledovaní. Ľudia na okraji, ženy, pohrdaní... Ak ich všetkých začneme rad radom vyratúvať, množstvo ľudí, ktorí zapadnú do kategórie tých, ktorí niečo stratili a ktorí prahnú po odpustení, poteche alebo spravodlivosti bude veľké.

Márnotravný syn nebol v príbehu jediným strateným prípadom. Otec ním bol tiež: stratil svojho syna - čo bol preň zdrvivý úder. A azda najdevastujúcejšiu stratu zo všetkých utrpel starší syn: stratil schopnosť prežívať súcit so svojím mladším bratom.

Kresťanský príbeh sľubuje oslobodiť a uzdraviť všetky stratené prípady, či už od hriechov, utrpenia, alebo duchovnej choroby. Jediné, čo máme pre to urobiť my, je prísť na posedenie, ktoré usporiadal Otec a oslavovať.

Otázky na uvažovanie

- Kedy si vo svojom živote prišiel o nejaké významné požehnanie? Čo ti bolo namiesto neho ponúknuté?
- Aký dopad mal duch zmierenia na tvoj život? Ako a prečo by si ho mal ponúknuť iným?
- Čo si získal tým, že si sa stal človekom viery?

Činná odozva

V atmosfére modlitby pouvažuj nad tým, kde by si ty mohol byť volaný práve teraz stať sa Kristovým vyslancom. Nie je v tvojom živote, v твоjich vzťahoch, v tvojom spoločenstve miesto, kde je potrebné zmierenie?

pripravil: MB@svd